



Cultura

„1907”

CALENDAR

Joi 22 Iulie 1937

ORTODOX: S-a la Mironostă Maria Magdalena.
CATHOLIC: S-a la Maria Magdalena.
SOARELE: răsare 4,53, apune 19,51.
Batălia dela Feldioara. Moldovenii învingătorii.

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL CARABUȘ: Electro-Carabuş.
TEATRUL COMODIA: „Konuşorka”.
PALACE: cu G. Timic.
GRADINA MARCONI (Teatrul Vesele de vară): Fetele dela minister.

PIAȚA BRATIANU: „Cercul pitagoreic”.
LUNA BUCUREȘTILOR: „Orăz și pitagoreic”.
A. R. P. A. (Grădina Color): „Compania Tonescu”.
Săptămânal la 3 papuci.

Cinematografe românești

CAPITOL și RONY (sala și grădina): „America Melody 1937”, „Jurnal și complot”.
FORUM (sala și grădina): „Sissy și Vi-novatul (Le coupable)”.
OMNIA: „Valeul sampaniei și 13 ore în vâzduh”.
FEMINA (plafondul descoperit): „Străgărită” și complotare comedie colorată.
CITY (b-dul Carol 21): „Contrabanda și Femei în dragoste”.
DARLY: „Prater și în umbra trecutului”.
A. R. P. A.: „Tumultele și Valeul sampaniei”.
VOX: „Marșul de noapte și Cum vă REX: „Procesul Manja Walehske și Rap-sodia vieneză”.
TOMIS: „Suprema jertfă și Agentul secret”.
VENUS: „Shanghai sub gloanțe și Vane-sa”.
MARCONI: „Dezonorată cu Marlene Dietrich și în umbra morții”.
MODEL: „Războiul și Spaima De-terului”.
AIDA: „Escapada și Dormitorul fetelor”.
PARIS: „Panică pe pământ și Noaptea fericiată”.
ILEANA: „În umbra scaunului electric și Războiul și fulger”.
PACHE: „Voi fi a ta și Trădare cu Dick Foran”.
DACCIA (grădina și sala): „O lacrimă pe un mormânt și Umbra care ucide”.
ȘIC (Filantropia 25) Curierul de Săd și Hotel Savoy 217”.
ATENEUL TEI (grădina): „Fugara, Căsa strigărilor și Jurnalul românesc”.
BARCELONA: „Capitanul Iancu și Papaga diabolici”.
LILL: „Căldura născut și Căminul de Franciska Gail”.
FLORIDA: „Bărbății nu sunt zei și Fuga lui Tazdan”.
ODEON: „Sirena și Noaptea vânturilor mele”.
DICHIU: „Sublima amintire și Tablă”.

RADIO

Joi 22 Iulie 1937

Radio România și Radio București

UNIVERSITATEA RADIO

13.00: Ora Culturală. Sport. Cota Du-nării.
13.10: Concert de prânz. Orchestra Vasile Julea.
14.10: Radio Jurnal: Ora Mersul vre-mii. Bursa. Știri interne și externe.
14.25: Continuarea concertului.
15.00: Ultimele știri.
19.00: Ora Mersul vremii.
19.05: Muzică de Chopin (discuri).
19.45: În vârtelul dansului (discuri).

STOIAN GH. TUDOR

În lumea unui scriitor descoperit în mult tâmbăla de scriitorii fi-doci ai fostului „Cărușul liber”. Re-activul scriitor, deja, care se cre-dea un al doilea Maxim Gorki (a fo-se reportajul în „Gazeta”) (o foa-rie care miroase ca usturoiul). Ne-măntăim în actuala ortografie ro-mânească, numitul serie așa: a-ți (pentru ați), adică exact ca mate-riu” M. Sevastos.

FACLA

apare: „S-a implinit anul de când Spa-nia e înășterată de hoardele ma-niilor tentorilor și — dragă Doam-ne — latulior din Roma fascistă”.
Știți, hoardele fascistilor și In-gerii. În Italia — ingeri cu mi-traliere și execuții la minut!

JUNELE FRIZER

T. T. Braniste e decolat. Nu se mai simte bine. I se pare că Boh-Braunstein îl... suspectează. De-aci, să vezi tragedia! Căci micul T. T. B. și-a pus în cap să-l convingă pe h. B. că el, T. T. B. e un adversar democrat. Rezultatul e într-adevăr catastrofal. Articolele lui T. T. B. sunt de-o înfiorătoare lămpărie, ideistică.



Lumea Nouă

prețurile un bogat număr, care nu va întârzia să apară. D. prof. Mihail Manolăscu va publica o nouă studiu corporatist, menit să atragă atenția cititorilor asupra unor probleme de mare interes național.

Domnia lui Carol I

Volumul întâi din cartea lucrare a d-lor Mihail Polihroniade și Al. Ch. Tell, care cunoaște un mare succes de librărie, va fi continuat la toamnă de-o a doua parte, destinată să contureze până la epuizare tabloul politic și social al României dela sfârșitul secolului 19-lea.

Neculai Roșu,

a cărui ultimă carte a obținut su-frașite tutare cititorilor de bun simț, pregătește o nouă lucrare: „Jurnalul român. Vom reveni înăi înaintea ea volumul să apară.

Omul nou

serie aceste rânduri frumoase de-prec publicitate părintelui Ion Mo-ta: „Libertatea” este scrisă pentru po-por, adică pentru toți: plugarii, mun-citori, intelectuali. Intelectuali în special pot învăța multe din găsita aceasta, care, în ciuda oricui și cui, este monitorul sufletului românesc.

Adul comunist

se numește broșura camaradului D. Popescu, apărută de curând. Re-producere: „La noi în România, ca-lea se deschi-de din ce în ce mai larg și mai luminoasă. O mișcare puternică, o credință nouă adună toate sufletele sub cutele aceluiaș dăruș. O lume nouă, minunată, se anunță, purtând biruitoare de eroica mișcare legionară.”

Gând târziu

e un poem de Ștefan Balaci, pe care i redăm în întregime:

„Agi crea să mă întorc în satul meu,
fecior la plug,
frate cu durerea din ochii bolilor ce
trag în jug...”

„In urma lor, pe farine, cocolind
tăcut,
să-mi semăn sufletul sub brazdele
de lut
și să-mi împletească din două raze
de soare
cruci pentru ultima bucurie care
moare.”

Reproducem și această „Tară”, de
Hilarie Carpen:

„Tară de holde și osete,
culcată în cîntec de cocoroș
și trezită în zori de ciocărie
Tară de aur și soare,
cu grai limpede de 1900,
va abura din sânul-ți ultimul
fîpăt trist de cocor,
dăgi, Tară de stejari și brazi,
flueră azi...
prințe crengi năntă amăgit de neliști:
toată, în inși
vegează lăcușăru: trecut și mîndrie.
Tremură gîndul în palmă
Cine-o să fie
să turbure oremea sfîntă și calma
cu flurbe de aje și urgie?
Vedeți, înfloarește pacea
lângă brazda și țara,
crește în lujer lumina omului bun,
în lujer cu fructe în păr,
pentru călătoru năstă și flămînd
Om rîu, vezi-ți de drum!
Român-ți creșcut lăngă plug
nu are nevoie de jug.
Jugul lui îl poartă plătănă
și anii.
Și dacă prinde crengi vînt de neliști
flueră azi,
flutura-ori în mîna ojele stejari
și brazi.”

Toată liniștea ce cade noaptea din
stele
să rodească în holdele mele,
tor în ochii mei,
să creeze durere, răzăr de ghiocel
pe cîmp, prin lăunuri, să doinească
vîntul pe poteci.
jolea camarazilor înclinați în
femeii reci.

Fețe false,

fețe înșelătoare, cari n-au curajul să-ți spună adevărul în față, sunt des-fuze. În literatură, mai ales. De-a-ceea o parte din scrierul actual e atît de ridicol, atît de inutil. Și, tot de-a-ceea, lumea începe să citească tot mai mult cartea legionară, adică aceea care-ți spune în totde-una adevărul.

Neculai Ursu

semnăză în „Ilustrațiunea Ro-mână” frumoase note de frînt naționalist al Spaniei.

Războiul

volumul de proză al lui L. Al. Brătescu-Velieschi a fost tipărit în-tre-o nouă ediție. E o carte care ră-mîne mereu actuală.

Mai lipsese

în literatura noastră căteva mîri-căpici: despru moarte, de pildă; sau despru poezie; — adică despru lu-crurile frumoase, date de Dumnezeu bucuriei omenești. Mă gândesc cu multă melancolie că scrisorile lui R. M. Rilez încă n-au fost traduse în românește. Atunci, desigur, n'ar mai scrie ficcare mitocan versuri. Căci poezia adevărată e talină, te-ruptă.

Cînd vom ajunge,

oare, atît de dogmatic, încât să acceptăm întru totul marile frun-seși ale lumii, renunșând la con-venționalismul retoric al falselor po-ezii? Să renunșăm la melle smech-cherli al unui odios raționalism, ca-re ne face să credem că suntem mai deștepti decît de pildă, un fir de iarbă sau un crete deprins cu să-bătaie-luna mîștilor?

Mitologie românească

Literatura noastră populară are numeroase elemente de mitologie specific românească. Gîndiți-vă ce material grandios ar exista pentru scriitori, dacă ele ar fi coordonate și prezentate într'un studiu unitar.

Poezie

Am publicat în numărul de ieri al ziarului nostru câteva fragmente li-ricice de Teofil Lianu. Revenim astăzi cu „Psalmodie”, de Gh. Antonovici:

„Suflete, coboară
în bucuria lumii, că iară
grăul Domnului răsare
obraz de țară nouă n're hotare

Albini cu albina
adună stupii cerului lumină
și seara va cădea
răsărușă prețioasă...”

Românii legionari
aprinde-ori focuri mari
din muntele munte
din muntele munte

Bucurăm-ori prin codri și oai:
cât țara, legiuni de flăcăi
ajieaptă semn balaurul să nfrunte

Reproducem și această „Tară”, de
Hilarie Carpen:

„Tară de holde și osete,
culcată în cîntec de cocoroș
și trezită în zori de ciocărie
Tară de aur și soare,
cu grai limpede de 1900,
va abura din sânul-ți ultimul
fîpăt trist de cocor,
dăgi, Tară de stejari și brazi,
flueră azi...
prințe crengi năntă amăgit de neliști:
toată, în inși
vegează lăcușăru: trecut și mîndrie.
Tremură gîndul în palmă
Cine-o să fie
să turbure oremea sfîntă și calma
cu flurbe de aje și urgie?
Vedeți, înfloarește pacea
lângă brazda și țara,
crește în lujer lumina omului bun,
în lujer cu fructe în păr,
pentru călătoru năstă și flămînd
Om rîu, vezi-ți de drum!
Român-ți creșcut lăngă plug
nu are nevoie de jug.
Jugul lui îl poartă plătănă
și anii.
Și dacă prinde crengi vînt de neliști
flueră azi,
flutura-ori în mîna ojele stejari
și brazi.”

Toată liniștea ce cade noaptea din
stele
să rodească în holdele mele,
tor în ochii mei,
să creeze durere, răzăr de ghiocel
pe cîmp, prin lăunuri, să doinească
vîntul pe poteci.
jolea camarazilor înclinați în
femeii reci.

Fețe false,

fețe înșelătoare, cari n-au curajul să-ți spună adevărul în față, sunt des-fuze. În literatură, mai ales. De-a-ceea o parte din scrierul actual e atît de ridicol, atît de inutil. Și, tot de-a-ceea, lumea începe să citească tot mai mult cartea legionară, adică aceea care-ți spune în totde-una adevărul.

Neculai Ursu

semnăză în „Ilustrațiunea Ro-mână” frumoase note de frînt naționalist al Spaniei.

Războiul

volumul de proză al lui L. Al. Brătescu-Velieschi a fost tipărit în-tre-o nouă ediție. E o carte care ră-mîne mereu actuală.

Cutereând văzduhul

Cu avionul într'un lan de grâu

de Prof. GEORGE ȚINTA

Ar fi poate hazliu să poveș-tesc cum am ajuns să aterizez alin-din lipsă de benzină, pe un lan de grâu. Dar povestea este prea lungă, ca să o spun toată. Mai bine nu o spun deloc.

În marginea unei localități din-tre-o regiune deluroasă, arăstător de benzină și avionului meu scoborîse până la zero. Până la aerodrom, de coastă parte a unui lac mare, mai aveam cinci-șase kilometri de ebor.

Mă-am făcut repede socotila: în-ot bine și la nevoie pot să risc o baze rece, dacă motorul se oprește în mijlocul apei, din lipsă de benzină. Dar nici avionul meu, nici pasagerii dela bordul lui, n'au buhar despre aria de a pluti la su-prafeța unei ape adînci.

Concluzia: n'am voie să încerc șorbul peste mîlul ocean care mă disparte de aerodrom (cîci lacul e-

A spîrnat, anul acesta, în editura „Capetarea” a d-lui P. C. Georgescu-Delafra, volumul „Mare, teche, fa-re”, primul din ciclul „1907”, de d. Cezar Petrescu.

Deși autorul lui 1907 e un scri-tor atît de unanim apreciat de pu-blicul românesc — presa democra-tică l-a primit, totuși, cu o curioasă răco-ală, cînd, chiar, nu l-a înjurat direct ca pe-un Proim Aderea care-eare.

De unde vine această... interesan-tă atitudine a presei jidovești față de lucrarea d-lui Cezar Petrescu? Cîntînd cartea, îți dai imediat se-ma de-o nu putea fi agrață de a-aidan.

„1907” face procesul decadenței, care-a nîmicit adevărata boerime română. Evident, una din cauzele acestei decadențe cu fost și jidani (vezi și lucrarea d-lor Mihail Poli-hroniade și Al. Chr. Tell: „Domnia lui Carol I”, cu statistici extrem de interesante la epoca premăgătoare catastrofei din anul 1907). Ceeace d. Cezar Petrescu a înregistrat în ca-litate de cronicar fidel al societății românești, pe care o descrie.

Iată câteva pasagi, cari, în orice caz, nu puteau fi pe placul jido-eimii.

„De-atunci o tot scormonește aemulțumire. Îți pierde din gînd că „boierul” dela Prigoreni e Juia, feiorul lui Huni și Leiba Chiorul, domnul Sidor Leibovici. Iar a-cum n'o vede năi într'un chip su-gărind un jupân cu urechile des-bărnate și cu ifose de mare domn

preumblat pela Viena. Mai ales că... (Adică acel căs, pe care d. prof. Ne-culai Iorga îl etigmatiza regulat în „Neamul Românesc” de înaintea războiului, relatănd știri violente, la cari se pretau jidanii prosti-tuții felele creștine).

„Așa mi se pare și mie... în-cuviință Solomonici Spaler. Avem un învâștor non și sam tinerel, de-ai lui domnu Spira Haret. Și-a pus în cap să reformeze Iutien, vrea să

face bancă populară, asmută ome-nii și-i scoate din minți. Dumnea-voastră cunoașteți, coane Iorda-choel. De altfel se spune că are să-l mute la toamnă. Nu-i place nici lui conu Damlan, fratele dumnea-voastră, să aibă instigatori prin veci-năști. (Îl vedeți pe jidovei).

„E eternul jidov, mișel, întrîngan, ciudos cînd un creștin lucrează pen-tru binele neamului său. Și tare-mi vine să-l compor pe învâștorul a-cela de-ai lui domnu Spira Haret cu un prieten al meu, învâștorul legionar Teofil Lianu, care le tot bate, pentru că-l... scoate din min-ți pe săteni.

„În numele seclora două-ap-rezez mîte de mîi de suflete, glasul nostru cel slab ridicîndu-l adevă-rat ca înaintea lui Dumnezeu îl mărturisim: Că până în zina de azi toate sarcinile cele mai grele, nu-mat asupra noastră au fost puse, și noi, de neajunele bunuri ale țării nu ne-am îndulecit, iar alții fără să fie puși la nielo povară, de toată mană țării n'au bucurat. LA JIDOVUL ORANDUIRII CA SA NE SUGA TOATA VLAGA. NUMAI NOI AM FOST ORANDUITI; băutură scum-pă și otrăvită, numai noi am bîut...”

Veți recunoaște că Israelul, ast-fel descris, nu se putea bucura. Preo-lu înconcordat d. Cezar Petrescu în întreaga lui hidogenie.

Spurcăciunea israelită e pusă la zid în 1907 — și Israelul înlepe-se să se rădăne asupra d-lui Cezar Petrescu, care, trecînd peste orice comodă politică literară, a cravășat cum-se-cuvinde flagelul neamului.

„Am relevat această chestiune, pen-tru a arăta încredințat reaua credin-ță a presei și-a criticele jidovești, care urla până mai dînduși pentru obiectivitate în judecata estetică.

Israelul și-a mai dat odotă pe-tec...”

Gabriel Bălănescu

D. CEZAR PETRESCU

face bancă populară, asmută ome-nii și-i scoate din minți. Dumnea-voastră cunoașteți, coane Iorda-choel. De altfel se spune că are să-l mute la toamnă. Nu-i place nici lui conu Damlan, fratele dumnea-voastră, să aibă instigatori prin veci-năști. (Îl vedeți pe jidovei).

„E eternul jidov, mișel, întrîngan, ciudos cînd un creștin lucrează pen-tru binele neamului său. Și tare-mi vine să-l compor pe învâștorul a-cela de-ai lui domnu Spira Haret cu un prieten al meu, învâștorul legionar Teofil Lianu, care le tot bate, pentru că-l... scoate din min-ți pe săteni.

În numele seclora două-ap-rezez mîte de mîi de suflete, glasul nostru cel slab ridicîndu-l adevă-rat ca înaintea lui Dumnezeu îl mărturisim: Că până în zina de azi toate sarcinile cele mai grele, nu-mat asupra noastră au fost puse, și noi, de neajunele bunuri ale țării nu ne-am îndulecit, iar alții fără să fie puși la nielo povară, de toată mană țării n'au bucurat. LA JIDOVUL ORANDUIRII CA SA NE SUGA TOATA VLAGA. NUMAI NOI AM FOST ORANDUITI; băutură scum-pă și otrăvită, numai noi am bîut...”

Veți recunoaște că Israelul, ast-fel descris, nu se putea bucura. Preo-lu înconcordat d. Cezar Petrescu în întreaga lui hidogenie.

Spurcăciunea israelită e pusă la zid în 1907 — și Israelul înlepe-se să se rădăne asupra d-lui Cezar Petrescu, care, trecînd peste orice comodă politică literară, a cravășat cum-se-cuvinde flagelul neamului.

„Am relevat această chestiune, pen-tru a arăta încredințat reaua credin-ță a presei și-a criticele jidovești, care urla până mai dînduși pentru obiectivitate în judecata estetică.

Israelul și-a mai dat odotă pe-tec...”

Gabriel Bălănescu

D. CEZAR PETRESCU

face bancă populară, asmută ome-nii și-i scoate din minți. Dumnea-voastră cunoașteți, coane Iorda-choel. De altfel se spune că are să-l mute la toamnă. Nu-i place nici lui conu Damlan, fratele dumnea-voastră, să aibă instigatori prin veci-năști. (Îl vedeți pe jidovei).

„E eternul jidov, mișel, întrîngan, ciudos cînd un creștin lucrează pen-tru binele neamului său. Și tare-mi vine să-l compor pe învâștorul a-cela de-ai lui domnu Spira Haret cu un prieten al meu, învâștorul legionar Teofil Lianu, care le tot bate, pentru că-l... scoate din min-ți pe săteni.

În numele seclora două-ap-rezez mîte de mîi de suflete, glasul nostru cel slab ridicîndu-l adevă-rat ca înaintea lui Dumnezeu îl mărturisim: Că până în zina de azi toate sarcinile cele mai grele, nu-mat asupra noastră au fost puse, și noi, de neajunele bunuri ale țării nu ne-am îndulecit, iar alții fără să fie puși la nielo povară, de toată mană țării n'au bucurat. LA JIDOVUL ORANDUIRII CA SA NE SUGA TOATA VLAGA. NUMAI NOI AM FOST ORANDUITI; băutură scum-pă și otrăvită, numai noi am bîut...”

Veți recunoaște că Israelul, ast-fel descris, nu se putea bucura. Preo-lu înconcordat d. Cezar Petrescu în întreaga lui hidogenie.

Spurcăciunea israelită e pusă la zid în 1907 — și Israelul înlepe-se să se rădăne asupra d-lui Cezar Petrescu, care, trecînd peste orice comodă politică literară, a cravășat cum-se-cuvinde flagelul neamului.

„Am relevat această chestiune, pen-tru a arăta încredințat reaua credin-ță a presei și-a criticele jidovești, care urla până mai dînduși pentru obiectivitate în judecata estetică.

Israelul și-a mai dat odotă pe-tec...”

Gabriel Bălănescu

D. CEZAR PETRESCU

face bancă populară, asmută ome-nii și-i scoate din minți. Dumnea-voastră cunoașteți, coane Iorda-choel. De altfel se spune că are să-l mute la toamnă. Nu-i place nici lui conu Damlan, fratele dumnea-voastră, să aibă instigatori prin veci-năști. (Îl vedeți pe jidovei).

„E eternul jidov, mișel, întrîngan, ciudos cînd un creștin lucrează pen-tru binele neamului său. Și tare-mi vine să-l compor pe învâștorul a-cela de-ai lui domnu Spira Haret cu un prieten al meu, învâștorul legionar Teofil Lianu, care le tot bate, pentru că-l... scoate din min-ți pe săteni.

În numele seclora două-ap-rezez mîte de mîi de suflete, glasul nostru cel slab ridicîndu-l adevă-rat ca înaintea lui Dumnezeu îl mărturisim: Că până în zina de azi toate sarcinile cele mai grele, nu-mat asupra noastră au fost puse, și noi, de neajunele bunuri ale țării nu ne-am îndulecit, iar alții fără să fie puși la nielo povară, de toată mană țării n'au bucurat. LA JIDOVUL ORANDUIRII CA SA NE SUGA TOATA VLAGA. NUMAI NOI AM FOST ORANDUITI; băutură scum-pă și otrăvită, numai noi am bîut...”

Veți recunoaște că Israelul, ast-fel descris, nu se putea bucura. Preo-lu înconcordat d. Cezar Petrescu în întreaga lui hidogenie.

Spurcăciunea israelită e pusă la zid în 1907 — și Israelul înlepe-se să se rădăne asupra d-lui Cezar Petrescu, care, trecînd peste orice comodă politică literară, a cravășat cum-se-cuvinde flagelul neamului.

„Am relevat această chestiune, pen-tru a arăta încredințat reaua credin-ță a presei și-a criticele jidovești, care urla până mai dînduși pentru obiectivitate în judecata estetică.

Israelul și-a mai dat odotă pe-tec...”

Gabriel Bălănescu

D. CEZAR PETRESCU

face bancă populară, asmută ome-nii și-i scoate din minți. Dumnea-voastră cunoașteți, coane Iorda-choel. De altfel se spune că are să-l mute la toamnă. Nu-i place nici lui conu Damlan, fratele dumnea-voastră, să aibă instigatori prin veci-năști. (Îl vedeți pe jidovei).

„E eternul jidov, mișel, întrîngan, ciudos cînd un creștin lucrează pen-tru binele neamului său. Și tare-mi vine să-l compor pe învâștorul a-cela de-ai lui domnu Spira Haret cu un prieten al meu, învâștorul legionar Teofil Lianu, care le tot bate, pentru că-l... scoate din min-ți pe săteni.

În numele seclora două-ap-rezez mîte de mîi de suflete, glasul nostru cel slab ridicîndu-l adevă-rat ca înaintea lui Dumnezeu îl mărturisim: Că până în zina de azi toate sarcinile cele mai grele, nu-mat asupra noastră au fost puse, și noi, de neajunele bunuri ale țării nu ne-am îndulecit, iar alții fără să fie puși la nielo povară, de toată mană țării n'au bucurat. LA JIDOVUL ORANDUIRII CA SA NE SUGA TOATA VLAGA. NUMAI NOI AM FOST ORANDUITI; băutură scum-pă și otrăvită, numai noi am bîut...”

Veți recunoaște că Israelul, ast-fel descris, nu se putea bucura. Preo-lu înconcordat d. Cezar Petrescu în întreaga lui hidogenie.

Spurcăciunea israelită e pusă la zid în 1907 — și Israelul înlepe-se să se rădăne asupra d-lui Cezar Petrescu, care, trecînd peste orice comodă politică literară, a cravășat cum-se-cuvinde flagelul neamului.

„Am relevat această chestiune, pen-tru a arăta încredințat reaua credin-ță a presei și-a criticele jidovești, care urla până mai dînduși pentru obiectivitate în judecata estetică.

Israelul și-a mai dat odotă pe-tec...”

Gabriel Bălă

Marea adunare a Blocului românesc din Brașov

Cinci partide românești participă împreună în alegerile de la primărie. Ne instrăinăm sub ochii stăpânirii românești. Cifre revelatoare

BRAȘOV, 20. — În urma unei adunări așezate între șefii organizațiilor a cinci partide din localitate, s-a hotărât să se organizeze o mare adunare a Blocului românesc din orașul Brașov, pe data 23 Iulie, primul bloc românesc din orașul Brașov.

Inițiativa, chiar dacă nu e limitată de toată lumea, totuși merge la marea adunare.

Organizațiile pentru curaj și frumusețe, curățenie (ținută cu ocazia adunării Blocului d-lui deputat de Brașov, care a arătat grozavă situație de azi a Brașovului, care se instrăinăm sub ochii stăpânirii românești).

Un motiv pentru a ne gândi la necesitatea de a le arunca odată la rebut...

Ministerul și a unei sinagoge, pentru evreii cu nume maghiarizate, clientela stăpânirii a partidului maghiar. (În sala această și trece proclamația adevărată indignare).

În Brașov nu va fi liniște, până nu se va afirma supremația noastră, a românilor. Încercând de azi, Brașovul e o cetate asediată. Să avem un singur gând: izbândă.

D. de C. Voicu, ne-înt. arată că

partidele de aci se regeșc după 20 de ani de lupte sterile, fără niciun rezultat. Azi reînălțăm lupta pentru câștigarea orașului nostru românesc. Drepturile unui popor nu se cerșesc, se afirmă.

Acest oraș trebuie să revină românesc. Mai doare — adăugă fostul primar — când trebuie să spunem că după 20 de ani... (Sinceritate tardivă și inutilă)...

Nu ne mai trebuie democrația!

D. dr. Călin, președ. asoc. „Astra”, spune că la 26 Iulie s-au depus armele pentru cucerirea Brașovului, pe seama românilor. Afirmă că la baza partidelor românești ar sta ideea națională. Un indicu ar fi și faptul că s-a căzut de acord, în câteva ore, asupra acestui bloc.

Amintim despre naționalismul și democrația partidului național — țărănesc aproape întru totul — și afirmăm că nu ne mai trebuie democrația. (Un moment de stupor pentru oraș și prilej de aplauze, iar te semnalizează în sală).

A fi democrat, conștient d-rul Călin, înseamnă a fi slugă. Până acum cartelurile au fost d-ni noi slugi, iar din minoritarii — săpăm. Vrem din slugile de ieri să devenim stăpâni, pînă.

Minoritarii nu ne-au oprit de la multe din lucrurile pe care le puteam face.

Ne-am unii ca să înstăpânim la primărie pe români, nu ca să optăm pe alții. Vrem să egalam pe români cu stăpânul de ieri. Și d-ni de pînă că nu trebuie democrația, ci tălpățiri.

VICTOR PANĂTESCU

Vom continua în numărul de mâine, să publicăm cuvântările (multe și de caldă frumusețe) ale Blocului românesc din Brașov.

ALături de noi. DA. PESTE NOI, NICIODATĂ

Adunarea, la care au participat toți reprezentanții politici ai partidelor care au intrat în Bloc, precum și un număr public românesc, a fost laudată, președintele Casei Române din Brașov.

D. IONICA, a amintit că românii brașoveni au fost intruși de data aceasta sub semnul crucii, pentru a fi se aduce la cunoștință constituirea Blocului și dorința lui de a instaura o conducere românească la primărie, pentru că până acum, deși în centrul țării, Brașovul a cunoscut aberații nemăsurabile în alta parte, de a avea prezenți majorități și conduceri străine. Acum trebuie să se termine cu tărie. Minoritarii să stea cu ațuri de noi pot să trăiască bine, peste noi însă niciodată.

D. Tarquinia Pășcu, președ. com. Interimar, proaspăt convertit la naționalism, pe care l-a îmbrățișat după ce a părăsit ritualurile lojilor francmasonice, a declarat că acest Bloc ar fi primul semnal ce se dă din orașele provinciilor alipite și că el este un avertisment pentru toți dușmanii dăinuirii și dăinării (și împotriva venerabilului iidan, șef al lojii locale).

D. dr. I. Pașcu, șeful org. naț. creștine a spus că una din cele 5 partide românești, înseamnă manifestarea dorinței ca Brașovul să fie condus de o singură voință. Nu se poate ca primarul să propună construirea unui nou cazin național, iar majoritatea consiliului, minoritarii, să decidă ridicarea unui muzeu

Avansări excepționale în armată

D. gen. Paul Angelescu, ministrul apărării naționale, se va însoți pe câteva zile în Capitală urmând să rezolve unele lucrări urgente.

La ministrul apărării naționale se lucrează la întocmirea unor tabloiri de avansări excepționale, pe care d. gen. Paul Angelescu le va supune spre aprobare Șefului Statului imediat după însoțirea sa în țară.

După aceeași d. gen. Paul Angelescu își va continua ședința în străinătate.

La ministrul apărării naționale se lucrează la întocmirea unor tabloiri de avansări excepționale, pe care d. gen. Paul Angelescu le va supune spre aprobare Șefului Statului imediat după însoțirea sa în țară.

După aceeași d. gen. Paul Angelescu își va continua ședința în străinătate.

Dela Consiliul Legislativ

D. Ștefan Chicov, președintele de vază al Consiliului Legislativ a remis tuturor secțiilor acestui instituțional, spre studiere, toate proiectele de legi pe care le-a primit guvernul de la înfățișare. Corpurile legislative și până astăzi.

Studierea acestor proiecte de lege se face acum pentru a fi pregătite toate avizele lor, în eventualitatea ca guvernul va face o sesiune extraordinară la începutul lunii Septembrie și va hotărî promulgarea tuturor proiectelor de lege.

Reduceri pe C.F.R. pentru excursii școlare

Regia autonomă a căilor ferate face cunoscut că în conformitate cu dispozițiile ministerului educației naționale, nu se vor mai acorda reduceri pe C.F.R. pentru excursii școlare decât dacă acestea au obținut în prealabil aprobarea ministerului.

Acțiunea masonului Mihail Sadoveanu

Cum a reușit M. Sadoveanu să ucidă sufletele unor oameni de bună credință. Cine n'a răspuns la interogator

XII

CRISTIANU. — Am arătat în cel de al 5-lea reportaj, cum au luat ființă primele loji masonice în Capitală. Bășarabiei. Spunem că, deosebit de acțiunea desfășurată de Sergiu Nitză, P. H. Halpă, Vladimir Cristei și Grigore Căsanu — patru uitate în marea Rahalului, re-prezentat prin loji „Bnei Brith” — la un moment dat (în toamna anului 1929) a deslușit între Prut și Nistru și falomul Jidovici, Mihail Sadoveanu.

Din „decețările de principii” ori cine și-a putut da seama că de la început a lucrat Mihail Sadoveanu — omul acesta care, în numele jidovimii internaționale a reușit să ucidă, să omoreze, sufletele unor oameni de bună credință.

Masonul, care se ascundea sub haina marelui scriitor român, l-a fost ușor să înducă în eroare, să mințică și nerăsușare și să convingă că „Francmasoneria este o instituție tradițională, filantropică, filosofică și progresivă, deosebită, toată lumea îl socotea de bună credință.

Am înțeles din felul acesta a declara că creștea într-o filozofie materială cu borbă.

În altă parte, spre a atrage pe clerici în loji spune: „Către biserică ortodoxă și între masoneria noastră nu poate să fie motive de ostilitate. Din prima defecțiune a operei religioase la noi, cine ar putea nega necesitatea unui ideal religios pentru mase și a unui ideal moral bazat și pe religie pentru păturile conducătoare? Pentru generațiile noastre de intelectuali, asupra cărora religia n'a avut niciodată puterea de intelectualitate și singura în măsură de a aduce sufletele sub lumina divinității.

mai departe: „Biserica a fost apoi așa de maltrată de stat și e în așa stare de inferioritate, încât spiritul de justiție, încreștat masoneriei, îi comandă o anumită atitudine, care e la antipodul inimicii. Mai este de a dașcă stăruie Bisericii la noi pe lângă toate, e așa fel încât oamenii cultivati nu pot găsi în ea suficientă satisfacție și sprijin. Aceștia numai masoneria le poate da ce le lipsește.

„Din această complicitate specială a stărilor de lucruri, reiese că e mai firesc să se producă apropiere între masonerie și Biserica, așa cum e în Anglia, decât desfacere și dușmănie.

Se aude, Cuceritorilor Președ. Al Injeției, părțile Zabareno — O. T. care, deși știe că nu este mason, știe neapărat că el mai primește din masoni.

Cum, chiar și după circulația Sf. Sinod, mai sunt președ. în loji!

Dar asupra acestui chestiun alți data.

Injurături da, răspuns la interogator nu

Dintre cei convertiți de M. Sadoveanu, o mare parte s-au retras din loji și au început să se refacă sufletele. O mare parte însă — mai ales dintre cei care își datorau masoneriei situațiile în care se găseau, unde n'ar fi ajuns pe cale normală, de onoare — au rămas și continuă a se închina Deavolului.

Aceștia, în loc să răspundă demuror și ostenii la scrierile noastre, le-am trimis, cum am spus, cu gândul de a verifica o informație, au început campania de pomeniri împotriva mea.

Și injurături masonii agita, și învențiază „faptele” și „cuceririle” ale lui Sadoveanu, încât mă crucesc și eu și acesta un sistem masonic! Eu însă nu mă supăr: curajul să spun, deschis, că sunt un om cinstit și toată viața mea am mers cu fruntea mea pe calea onoarei.

Dar să lăsam la o parte chestiunea personală.

Îatăcine sunt onorajii domni, cărora le-am trimis scrisori și nu au binevoit să răspundă:

1. Sergiu Nitză, 2. Pantelimon

M. SADOVEANU DESPRE DUMNEZEU

Omul acesta, după ce vorbește — în „Lămurări de ateliere simbolice” — despre inițierea masonilor, căutând să-i convingă NAIVII că masoneria este o instituție binefăcătoare oamenilor, jave, în fața celor înnebuniți de promisiuni, se dă la Dumnezeu!

Profetându-se că se reproduce gândul lui Andersen, lăsa ce spune despre Dumnezeu:

„Din vechime, masonii erau obșci, în fiecare țară, să profesase religioasă Patriei și nației lor. Astăzi, vădând pe fiecare să pășerească personală, și potrivea să se prefund numai să urmeze religia a supra odată toți oamenii sunt de acord. E drept de lămurit că adevărul vorbe de Dumnezeu antropomorf al oamenilor simpli. Deci când întrebăm, pe un candidat la inițiere, dacă crede în Dumnezeu

0 necuviință maghiaro-jidovească!

O nouă ocaziune pentru a identifica jidovismul jidovilor unguri pri-păși în țara noastră.

Este vorba de jidovismul maghiarizat tipic „Temesvari-Bilbao” — apare la Timișoara și care telegrafiază depozitarului nostru Nieu Va-branț, jidovismul maghiarizat, nu pierd nici un moment pentru a se jigni.

Au pierdut, — și aceasta numai din cauza condamnabilei lipses de autoritate a autorităților noastre — oel mai elementar bun simț pe care

Instalarea d-lui general Mihail Ionescu la președinția Consiliului de Administrație al Căilor Ferate Române

În acest scop a fost convocat ieri dimineață consiliul. După ce d. ministru R. Franasovici a dat citire decretului regal publicat în „Monitorul Oficial” se procedea la vot.

D. general M. Ionescu este ales, în unanimitate, președinte al Consiliului de administrație al C. F. R.

CUVANTAREA D-LUI MINISTRU FRANASOVICI

D. ministru Franasovici a spus că d. general de divizie Mihail Ionescu nu este un nou venit pentru calea

ferată, pe care d-asa o cunoaște de multă vreme și la conducerea căreia a fost în trei rânduri. D-asa înțelege că se dezvoltă în întregime instituția C. F. R. în care scop chiar s'a desprins de funcțiile toate ce le deține, în armată și este hotărât să se consacre numai căilor ferate.

D. ministru adăuga că C. F. R. este într'un mare progres, celace dovedeste

încheierea bugetului pe 1937 cu beneficii și situația prosperă de azi care lasă să se întrevadă că și anul acesta va fi solidat cu rezultate favorabile. Administrația C. F. R. este astăzi în plin randament, sunt în curs mari lucrări de completare a rețelei de linii și d. general Ionescu, prin munca și conlucrarea d-sale cu organele C. F. R. va completa programul de lucrări început.

Răspunsul d-lui general Mihail Ionescu

Răspunzând d-lui ministru Franasovici, d. general Ionescu, noul președinte a spus: Încep prin a aduce mulțumirile mele celor mai călduroase domnului ministru al comunicațiilor pentru bunăvoința ce a avut de a mă desemna pentru acest important post din administrația căilor ferate.

Vă mulțumesc deosebit de mult

rea cărora sunt sigur că voi putea duce în bune condiții greșuri și importanța noastră misionare.

Găvesc afară de aceasta o rețocare foarte judicioasă a tuturor direcțiilor și serviciilor, găsesc un director general, a cărui valoare tehnică și putere de muncă și dragoste de administrație le cunosc bine de aproape 20 ani și le-am apreciat întotdeauna; găsesc un grup de subdirectori generali alesi din cele mai valoroase elemente ale administrației; toate acestea mă înțărăsc în convingerea, cu serioasă colaborare și sub controlul și autoritatea superioară a ministerului comunicațiilor că voi putea atinge în serioasă realizări.

În ce mă privește vă asigur că, urmând normelor ce am urmat în cele 5 anterioare conduceri ale mele, căl însumez aproape 5 ani de conducere a căilor ferate până acum, prin o armonioasă colaborare atât în consiliu cât și în comitetele de direcție, financiar și tarife, sper să pot da tot primul rezultat din această destul de mare experiență de conducere pentru programul acestui capitalu instituții de care e legată în mare parte prosperitatea națională.

Termin, asigurând pe d. ministru al comunicațiilor că voi fi sincer și asiduu colaborator al său și că, cu concursul dvs. vom putea servi cu credință și faclor Patria și Tronul și vom putea menține deplin încrederea personalului căilor ferate în bunele noastre intenții colaborând continuu la ameliorarea stărilor sale materiale în limitele permise de situația financiară a instituției.

La sfârșit, d. director general I. Ionescu pentru cuvintele magistrale adresate d-sale și exprimate în numele d-sale precum și al întregului personal C. F. R. doborâște satisfacție pentru revenirea d-sale la C. F. R., asigurându-l de întreaga colaborare în interesul acestui instituții.

După terminarea ședinței, noul președinte al consiliului de administrație și d. director general I. Ionescu au convocat pentru mâine întreg personalul superior de conducere la o conferință.



D. GENERAL M. IONESCU

Războiul civil din Spania

(Continuare din pagina 1-a)

geroase, continuă metodele asediu. După un foarte scurt repaus, adus de sărbătorile Crăciunului, naționalistii încep o nouă ofensivă, având ca obiectiv Casa del Campo, iar guvernamentalii o contra ofensivă spre Sud. În cursul luptelor acestora de uzură și în care materialul modern de război abundă, doi din cei șapte legionari români înrolați în trupele lui Franco, își găsesc un sfârșit cum nu se putea mai eroic și mai glorios, în trista și istorică Majadahonda, în ziua de 13 Ianuarie 1937.

Mulți aatori militari au criticat strădunia pe care a depus-o Franco spre a cuceri Madridul, în loc să caute decizia printr-o mare manevră executată la nord sau sud de Madrid vizând mai ales comunicațiile inamicului. Desigur că numai lipsa de efective va fi împiedicat marșul cartier să execute un plan de acest fel. Dar pentru un război civil, ocuparea capitalei se impune. Iată că această trebură s-a constituit o puternică lovitură morală pentru adversarii. Esculul repetatelor ofensive naționaliste în fața Madridului, a arătat doctrinarii războiului de mișcare, că defensiva este mai tare decât atacul. Nu este mai puțin adevărat că armatele naționaliste, s'au întreprins maximul de mijloace spre a străpunge fronturile fortificate. O întreprindere la întâmplare — sau izolat — a unui material modern, uare nici o eficiență dacă nu se întreprinde în masă. Este exemplul careilor de luptă (vezi Paul Reynaud: Le probleme militar francez). În troncarea trebuie să mai notăm că Madridul ar fi căzut dela primele ofensive, dacă Alcazarul din Toledo n'ar fi abătut colorul lui Varela dela miazănoapte la principala (Franco, năuitor orilei militare).

A treia ofensivă naționalistă asupra Madridului executată în Februarie a. e. în sectorul Jarama pentru a rupe frontul Madrid — Arizquez, năuitor orilei militare.

A treia ofensivă naționalistă asupra Madridului executată în Februarie a. e. în sectorul Jarama pentru a rupe frontul Madrid — Arizquez, năuitor orilei militare.

și dvs. pentru clasa ce mi-ai făcut votându-mă ca președinte al d-voastră.

După cum vă este destul cunoscut cum am ocupat această importantă demnitate timp de mai bine de 3 ani, în anul 1926, 27 și în 1931-32, așa că aveți înaintea dvs. un novice, ci un om care cunoaște bine nevoile căilor ferate, așa că, cu concursul dvs. președ. sunt sigur că voi putea duce mai departe, în bune condiții, această importantă în-sărcinare.

De altfel programul marilor lucrări de căi ferate întocmit încă din 1924-25 de comisiunea specială, din care am avut și eu onoarea să fac parte, sub președărea marilor ingineri și patrici Anghele Salgău după călătoria sa în consiliu sub diversele conducări destinate și până în prezent, așa că prin această continuitate asigurată și de aci înainte se va putea atinge la o organizare deplină a rețelei, încheind-o complet cu responsabilitate nevoilor comerciale, economice, agricole și de apărare națională a țării.

Celate mă bucur foarte mult și că găsesc ad în consiliu pe deosebite vechi colaboratori și prieteni din antieriora mea conducere, precum și elemente noi de o valoare recunoscută, cu colaborare

Comuniștii din Capitală au fost condamnați

În procesul noului lot de comuniști, judecat săptămâna trecută de către Secția II-a a Tribunalului N. și K. Kovács Raza, la care 2 ani și jumătate închisoare și Berta Toth au fost condamnați.

An fost condamnați Panătescu C. la 7 ani închisoare, Suzana Berger la 5 ani închisoare, Goldberger N. și Kovács Raza, la câte 2 ani și jumătate închisoare și Berta Toth la un an închisoare.

De Valera reales președinte al Irlandei

DUBLIN 21 (Radior). — D. De Valera a fost reales de către Camera președinte al consiliului executiv al statului liber Irlanda, cu 82 voturi contra 50.

D. De Valera este ales pentru a treia oară în cel mai de seamă post al Irlandei.

D. Cosgrave a fost o cuvântare înainte de alegere, cerând Camerii să nu aleagă din nou pe d. De Valera întrucât acesta nu a reușit să ducă la bun sfârșit negocierile cu Marea Britanie.

Em. Voinescu

GH. TOPA

